

شاعر: محترم ملنگ جان

يوخو ډيزائن شوي شعرونه

ستاسو دو عاگانو په هيله يم

(خوانی سره شهرت)

خوانی سره شهرت د ننگ او نام مژه کوي
تتر په لار د قوم په ویندو رنگ مژه کوي

یا ژوند د خپلواکۍ بڼه دی یا مرګ د شرافت
میدان کې د سرباز د توري شرنګ مژه کوي

که ژوند ابدې غواړئ د خپل قوم په مخ کې مژه شئ
په لرغونو میدانو رنگارنگ مژه کوي

خوانان بڼایي په توره چې د ننگ توره په ملا کې
د پهلوان په سیمو لاچې لوتګ مژه کوي

چې واک یې د پردو وي که قبا یې وي د زړو
د هغه نه زور کښد د یو ملنگ مژه کوي

د خان غوښې کره ویلې قوم وینې کره ملنگ جانه

دا ستا غوښې ورپه لکه پتک مژه کوي

(خوانی سره شهرت)

خوانی سره شهرت د ننگ او نام مزه کوي
تتر په لار د قوم په وینو رنگ مزه کوي

یا ژوند د خپلواکۍ بڼه دی یا مـرگ د شرافت
میدان کې د سرباز د تـوري شرنګ مزه کوي

که ژوند ابدې غواری د خپل قوم په مخ کې مړه شئ
بـیرغ د شهـیدانو رنګارنګ مزه کوي

خوانان ښایي په توره چې د ننگ توره په ملا کې
د پېغلو په سینو لاچـي لونګ مزه کوي

چې واک یې د پردو وي که قبا یې وي د زرو
د هـغه نه زور کـند د یو ملنګ مزه کوي

د ځان غوښې کره ویلې قوم ویش کره ملنګ جانه

دا ستا غوښـې وریـتې لکه پتنګ مزه کوي

(ملنګ جان)

ستاسو دو عاکانو په هیله یم

(که په حال زما)

که په حال زما خبر تمام جهان شي
تول عالم به په فرياد ان په سوران شي
لکه زه چې داسې زېر زېښلی گرځم
هر بشر به داسې زېر لکه زعفران شي
زه رتلی معشوقو یم نه رغ—پېرم
که عالم رانه د څيرمې حکيمان شي
که څوک ما منع کوي د يار له دره
د ماهي په وچې څه رنگه گذران شي
تسلي زما د س—وي زرگي دا ده
يوځل کله به ښکاره د يار چشمان شي
د يار مخ ته منتظر زه ملنگ جان یم
چې زما د خوږ زرگي پورې درمان شي

(هرگز مه وايه)

هرگز مه وايه هر هر گل —ه رامېل
چې اصيل وي هله جور کـره ترې امېل
خوند او بوی وي د هرې مېـوې بېل بېل
په بکيانی کې خوند نشته دی د هېـل
زیر غوري خوره چې بدن دې پرې صحت وي
ته پر خای د زیر غورو مه خـوره تور تېل
فرق د سرو او جستـو وکره (ملنگ جانه)
کوټ بـنگال پيـروزه مه گڼه يو خېل

(ملنگ جان)

ستاسو دو عاکانو په هیله یم

(ملنگ شم)

زه چې راخلمه کچکول او ستا ملنگ شم
نو هغه ساعت به تیر تیر نام و ننگ شم
نام و ننگ به وي هغه خای را نه پاتې
په کوم خای کې چې زه ستا په تومت رنگ شم
پروا نشته که دنیا را پوري خـاندي
ماشوم نه یم چې نور و خاندي زه تنگ شم
ستا په عشق کې که ستی شمه په اور کې
فخر کـاندم که زه یاد لکه پتنگ شم
ما چې عزم ستا د سپین رخسار دی کـری
وا به نه ورم که په وینو کې رنگ رنگ شم
په شا تلل د میرنیو بد نامـی ده
اوس به زه ملنگ جان څرنگه په څنگ شم

(د معارف ترانه)

د انسانانو فضيلت علم و عرفان دی ورونو

شرف د ځان دی ورونو

علم يو کان دی په کانونو بې بها يې مثال

هر څه چې غواړي فی الحال

پکې موجود پراته اصيل درو مرجان دي ورونو

شرف د ځان دی ورونو

علم يو باغ دی باثمر تروتنه ازه وی مدام

لري تر عمره دوام

خالق ساتلی له زوال او له خزان دی ورونو

شرف د ځان دی ورونو

پوهه دارو ده د صحت که چا تری نوش کړیو جام

هغه به تل وي نیک نام

خو ند د کباب خوند د شراب ورته حیران دی ورونو

شرف د ځان دی ورونو

تعریف د علم نه خلاصیږي که څوک ستړی کړي ځان

صفت يې ډیر دی بی شان

دا څو معاله نشي کړي ملنگ جان دي ورونو

شرف د ځان دی ورونو

(تر کومه؟)

بې بازخواست او بې پرسـان به يم تر کومه؟
سر سرتور خيـري گرېوان به يم تر کومه؟

په نارو مې ستونی وچ شو څوک يې ناوري
د کانه بـادار دهقـان به يم تر کومه؟

زما مخ د بل خپېږې به تـر څـو وي؟
په سلگو او په جان جان به يـم تر کومه؟

د وطن خدمت دپاره وزگار نـه شوم
خدمتـگار د هر يو خان به يم تر کومه؟

په کـرلو او رېـلو يې پوهيږم
نالايق د دسترخوان بـه يم تر کومه؟

په قـامت کې به د ډېرو گرېوان نيسم
خوف نه گونگ زه (ملنگ جان) به يم تر کومه؟

(تو لعنت په هغه چا شه)

تو لعنت په هغه چا شه چې په قام سوداگري کا
د پنځويـسـودپاره د اغـيارو نوکـري کا
بله نشته هـسـي لـويه مرتبه له آزادي نه
چې مې واك د بل په لاس وي په دې څه كه افسري کا
خدایه هـسـي زوی لوی نه کړې د پښتون په کورنۍ کې
چې له ننگه بې خبر وي او دښمن پرې باداري کا
هغه سر به بختور وي چې د قام مخکې شي خاورې
ځکه کام يې پس له مرگه په مزار جمع اوري کا
قربانيږه ملنگ جان د هغو خلکو له زړونه
چې د قام له مينې ډک وي د هيواد خپل غمخوري کا

(د چشمانو مې)

د چشمانو مې بهیري نن خـوناب
چـې مې حال د زمانې ولید خراب
صداقت او ننگ ناموس دنیا نه ورک شو
هر سـړی خوځوي ژبه په کذاب
د ساداتو سالکانو عـزت ورک شو
عزتمن دي چې لـري چنگ و رباب
هیڅ صفت به د عالم چیرې وانه ورې
د پیمخو صفت کیږي بې حساب
شان پوښان د زمانې گرځي شری کې
د شری خاوندان اغـوندي کمخواب
دا گـردش د زمانې دی ملنگ جانه
کارغه ناست دی په چکس باز په تراب

(څه ملامت دي)

مشران چې گونديمار شي نو كشران څه ملامت دي
سپين ږيري چې نا اهل شي هلکان څه ملامت دي
د پوهو — و عالمانو په منځو کې چې نفاق وي
ناپوهه بېسو — واده شوهگان څه ملامت دي
چې زړه د ناصحانو وي دك شوی له حسد نه
وینا کې تاثیر نه وی سامعان څه ملامت دي
کوښښ چې یو پښتون د بل پښتون د بـري نه کا
په دې کار کې پردي او گاونديان څه ملامت دي
بینا خلک چې مخ شي د نفاق په گړنگونو
گیله وکړم له چا نه حافظان څه ملامت دي
ریښتني پښتانه لوی خادمان اوسلیم زړونه
دا ټول چې یو شان نه وي ملنگان څه ملامت دي
ریښتیا وینا دې وکړه خدای دې خیر کړي ملنگ جانه
که هر څه درته پېښ شوو ستا یاران څه ملامت دي ؟

(سر مې جار ستا له نامه)

سر مې جار ستا له نامه پښتونستانه
ستا نوم مې نقش شوی په ځيگر دی
پښتانه به ژوندون څه کړي ېې له تانه
هر یو ایښي ستا په مینه مال و سر دی
سر مې جار شه ستا د لوړو لوړو غرونه
له غیـرته چې هر یو جگ تر اسمان دی
صدقه شـم ستا د گـرانو پښتنو نه
چې منلی ستا خدمت په ټینگ ایمان دی
دښمن کله بری وری شي له هغو نه
که هر څو مکر و فریب کې پهلوان دی
میرنو گویا ښکاره کړ له میرانه
ځکه سور بیرغ هر ځای کې لروبر دی
په هر ځای کې چې اخیل پښتون زاده وي
خاص الخاص پښتونستان له خدایه غواري
هغه څوک چې ېې غیـرت حرامزاده وي
تیتې سترگې به د بل لور ته ولار وي
اولاده به ېې پس له مرگه شـرمندې وي
د وگړو د پېـغور ځنې به ژاړي

خپل اولاد ته پیغور نه پرېږدي له ځانه
هغه څوک چې د سوچه پښتون پسر وي
نارینه توب د پښتنو طبیعي عادت دی
بلې بلې چې رښتیا سره پښتون وي
دوی لیدلي د ازاد ژوندون لذت دی
مرگ ېې بولي چې محکوم د دوی ژوندون وي
څه ناڅه که ېې په کور کې عداوت دی
خو دښمن د پاره بیا په یو تړون وي
پښتون نه دی په شـا تـللی له میدان
تول جهان و ته ښکاره لکه د لمر دی
چې خپل واک او اقتدار ېې د ځان نه وي
که نواب وي صدقه شه ما ملنگ نه
عاجزی کې څه پروا د انسان نه وي
خدای دې مانه کړي عاجز له نام و ننگ نه
چې په مال و سر ایسار په میدان نه وي
جار قربان شه د پښتون د تورې شرنگ نه
خو زما ملنگ جان زړه دی پرې روښانه
نن د هر زلمي په لاس د ننگ خنجر دی

(خه غوارم؟)

زه په دنيا کې د دنيا نه عدالت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

د خدای د پاره وکړئ غور مسلمان پښتون یم
کلک با ایمان پښتون یم

دا گناه نه ده چې خپل ملک او شریعت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

د بل بارونه په دنيا کې خو ډنګر چلوي
نه چې بشر چلوی

زه څاروی نه یم پردو پیتو نه نفرت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه
ځمکه د خدای ده په کې برخه هر یو قام لري
هر څوک خپل سام لري

له ما یې بل څوک ولې واخلي حقیقت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

همت لرم ېې همت نه یم خو نزاع نه غوارم
شور په دنيا نه غوارم

جګړه نه غوارم په دنيا کې امنیت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

زلمیانو واورئ فریادونه د دردمن ملنګ جان
د لوغرن ملنګ جان

پښتنو تاسو نه یوالی او وحدت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

(ملنګ جان)

ستاسو دو عاګانو په هیله یم

(خه غوارم؟)

زه په دنيا کې د دنيا نه عدالت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

د خدای د پاره وکړئ غور مسلمان پښتون یم
کلک با ایمان پښتون یم

دا گناه نه ده چې خپل ملک او شریعت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

د بل بارونه په دنيا کې خو ډنګر چلوي
نه چې بشر چلوی

زه څاروی نه یم پردو پیتو نه نفرت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه
ځمکه د خدای ده په کې برخه هر یو قام لري
هر څوک خپل سام لري

له ما یې بل څوک ولې واخلي حقیقت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

همت لرم بې همت نه یم خو نزاع نه غوارم
شور په دنيا نه غوارم

جګړه نه غوارم په دنيا کې امنیت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

زلمیانو واورئ فریادونه د دردمن ملنګ جان
د لوغرن ملنګ جان

پښتنو تاسو نه یوالی او وحدت غوارمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غوارمه

(ملنګ جان)

ستاسو دو عاګانو په هیله یم

(نفسونه شول غالب)

نفسونه شول غالب ددې غمه ژړېږم

بې کاره بې تعلیمه راته پاتې خپل اولاد شو

پښتون غریب برباد شو

نفسونه مخالف شول خیالونه مختلف شول

د کور بغض او حسد مونږ لره نه دی مناسب

نفسونه شول غالب

هر څوک گټه د ځان کړي، وطن به څوک اباد کړي

د قوم مینه د زړونو نه بهر شوه ښه پوهېږم

ددې غمه ژړېږم

ملک صاحب دې جوړوي، په گېډه دې دی مور وي

د خوار او د غریب پوښتنه نشته څه فساد شو

پښتون غریب برباد شو

سید پخپل سیادت، د ځان غواړي عزت

قسم دې ما ونه لید د وطن د خیر طالب

نفسونه شول غالب

څوک میا او څوک ملا شول، د کسب نه تېرا شول

وايي کسب و کمال څه کرم شکرانو باندې مړېږم

له دې غمه ژړېږم

نه ننگ شته نه غیرت، نه خاورې ته خدمت

نن وگوره دنیا ته هر ملت سر په مراد شو

پښتون غریب برباد شو

گوندي او عداوت، په مونږ کې شو عادت

دوستي او شفقت په پښتو کې شو غایب

نفسونه شول غالب

څوک وایي چې زه ځان یم، معروف په کل جهان یم

هستي دولت مې ډیر دی په خدمت باندې شرمیږم

له دې غمه ژړېږم

دا ځان نه دی خاین دی، پخپل ځان چې مین دی

هیڅ غم د وطن نه خوري چې یو ځل یې نس اباد شو

پښتون غریب برباد شو

که حق وایم ویريږم، که نه وایم پرسیرم

د ځینو کارکنانو کار وي ور د تعجب

نفسونه شول غالب

په ځای د عدالت، ما وه لید تجارت

له غمه شم ترور یو نیم مامور نه چې خبریږم

له دې غمه ژړېږم

خاونده مونږ اصلا کړې، دنیا کې سریالا کړې

ډیر غله د خپل کاله دي هر سری مل د فساد شو

پښتون غریب برباد شو

پښتونه وروره واوره، نیکونو نه دا خاوره

ده مونږ ته سپارل شوې یې غافل په څه سبب

نفسونه شول غالب

دد خاورې خدمت، کوی په صداقت

د کور په خانځانۍ له باندنو خلکو شرمیږم

له دې غمه ژړېږم

رښتیا رښتیا به وایم، چې څو په دې دنیا یم

مجبور دی "ملنگ جان" له ډیره غمه په فرياد شو

پښتون غریب برباد شو

(ملنگ جان)

ستاسو دو عاکانو په هیله یم

(زلميان)

نن زلميان د پښتنو تجربه کېږي
تماشو له يې ولار دی ټول جهان
دا يادگار به تر قيامته پاتې کېږي
مېړنيه دا دی وخت دی د مېرمنان
نن زلميان د پښتنو په جوش راغلي
گوښي گوښي لکه مست زمري غوړېږي
د همت تورې لاسونو کې نيولې
د پتنگ غونډې په سرو لمبو غوړ خېږي
سمه غـ ر واره خېرمې خوځېدلی
سين په خس او په خاشاک کله بندېږي
د هريو وينه رگونو کې اېشېږي
د رنو تورو به جوړ کاندې باران
يا به د روح او تن سره ډېر گران شي
يا به جوړ کړي مسـ تـ قل پښتونستان
بېلول د روح او تن سره ډېر گران شي
ازادي او بښتانه دې روح او ځـ ان
نه به ځمکې ته کوز ستوري د اسمان شي
نه پښـ تون به د بل چا شي غلامان
هر هم جنس د خپل هم جنس سره جوړېږي
چېـ رته گل چېرته بلبل چېرته زاغان
پښـ تانه دخپلې خاورې پتنگان دي
پتنگ نه کـ وي د شمعې ځنې څنگ
نه وېرېږي له غلیمه سربازان دي

خـ دای ورکړې خزانه د نام و ننگ
به جـ گرو کې آزموده پهلوانان دي
مخـ امخ ځي که کوهي وي يا گرنګ
وزی نامـ ه د ازادۍ نه قربانېږي
دا د ستـ وړ دی په دنيا کې د افغان
ای پښـ تونه پلار نيکه ته دې لار ورکړه
دا کـ ږې جنډې پرې چا دي ودرولي
ته هم نر شه سر و مال په دې لار ورکړه
د هـ مت توره دې تينګه کړه په ولي
احمـ د شاه بابا کيسو نه ځان خبر کړه
دښـ منان يې دي تر کومه زغلولي
خو زما ملنګ جان سترګې نه غړېږي
اديـ رې ته کټی نه شم په هيڅ شان

(ملنګ جان)

ستاسو دو عاکانو په هيله يم

(څه لرمه چې د خدای)

څه لرمه چې د خدای په نوم یې ورکړم
چې طبیعت د خان صاحب پرې برابر کړم

په زر درېزره جریمه قانع نه دی
مناسب وي چې یو چرګ ورمیسر کړم

زما وږي نس ته نه گوري خان غواړي
په یارانو سلا راکړئ څه هنر کړم

په سلام او په څار څار نه پخلا کیږي
سل گیز نشته چې له جثبه یې بهر کړم

نن سبا به یې تر لښتو لاندې مړ شم
اوس باید چې کور او کلی پرې خبر کړم

زه چې خدای کړم د هر چا گزار ته نښه
څه گيله به د غریب او زورور کړم

نن به زه (ملنگ جان) صبر نه کار واخلم
خپل فریاد به پاک الله ته په محشر کړم

(ملنگ جان)

ستاسو دو عاگانو په هیله یم

حال احوال د شاوخوا چې را بر سیر شو

کربلا او یزید دواړه را نه هیـر شو

خدایه دا ځنګه اسلام ځنګه امت دی

ماشومان تور سرې وژني دا حالت دی

هغه څوک چې په ریښتیا د پښتون زوی وي

او ریښتیا د پښتنې په غیر کې لوی وي

خوب خندا به کړي په ځان پورې حرام

څو وانځـلي له غلیمه انتقام

خو زما ملنګ جان دا سوې مسرې دي

مسرې څه چې ټول د غم سوې نارې دي

حقیقت کې نه چاربیته نه غـزل دی

محض غم د خپل وطن را سره مل دی

دغه غم مې په زرګي ایښي داغـونه

د افسوس اوښکې مې ځي لکه رودونه

په ملهم د خپلواکۍ به ورغیـږي

ظالمان زما په حق نه قانع کیـږي

(ملنګ جان)

ستاسو دو عاګانو په هیله یم

(د افسوس اوښکې مې ځي)

د افسوس اوښکې مې ځي له رودونه

دم په دم مې د خولې خيژئ فريادونه

ميراثه د پلار نيکه مې لاندې مېږي

ظالمان زما په حق نه قانع کيږي

د افسوس اوښکې مې ځي لکه باران

په ژوندون مې ميراث بواي دښمنان

په حساب سره زه اته ميلونه کور يم

هسي نه چې په دنيا کې زه کمزور يم

مگر دا چې غوره کړی مې دی صبر

نه ظالـمـ يم نه په چا کومه جبر

عاقبت به مې د صبر کنډول مات شي

په دنيا به بيا بل اور د فساد شي

زه طالب د خپل حقوق او استقلال يم

آزادی په نامـه تير تر سرومال يم

يا به خاورې په دې لار کې خپل زلميان کړم

يا به جوړ په خپل همت پښتونستان کړم

ظالـمـانو کړم بيزار زه له ژوندونه

د افسوس اوښکې مې ځي لکه رودونه

سپک وضعیت د پښتانه کله خوښيږي

ظالـمـان زما په حق نه قانع کيږي

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

په درغو لاپې نه کوم ښکاره یم لکه — م — ر

دنیا کې لور په لور

دښمن باندې چې غږ کړمه لله اک — بر

د ځانه اخلي اور

ولجو کې مې راوړی له غلیمه ځنې سر

ښکاره دی زما زور

په منځ کې د ایشیا د قهرمان په نوم یادېږم

هر وخت مې بری وړی

یو ځل چې قیامت تیر شي خلک پاڅي له قبرونه

بیا یې څوک نه شي وژلی

زه تیر یمه د شلو قیامتونو له جندرو نه

له قبره یم وتلی

پوره حساب مې ورکړ را بهر شوم له یارونه

ما خپل اجل خوړلی

صادق په خپل اقرار زه ملنګ جان صفا غږېږم

چې وایې وړي وګړي

(ملنګ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(پښتون يم د پښتو په لار)

پښتون يم د پښتو په لاره تل مدام جنگيږم

هيڅ نه يمه نيمگري

چې هر کله مريض شم په جنگونو کې رغيږم

تشخيص مې د ځان کړی

له موره چې پيدا شوم زما سرته يې کيښون توره

چې دا کار به کوې ته

دادا مې را ته وويل زما د سترگو توره

وطن به دی ساتې ته

چې بيرته پاتې نه شې په ميدان کې له تربوره

په مخ کې به ورځې ته

ابی مې را ته وې په بې ننگۍ دې خپه کيږم

ما ننگ ته يې راوړی

چې غږ د سربازی واورمه وينه مې په جوش شي

پاڅم په خلاصه تنده

چې شرنگ د توپې واورم هر سرود مې فرامرش شي

ورځم په منده منده

دښمن چې را ته وگوري له ويره نه بې هوش شي

بيا ژاړي لکه کونده

که د يو قدر ته غټ وي پاس په خټ يې ورسوريږم

په يو گوزار مې وړی

وگورئ دنیا ته څه يې رسم څه روزگار دی

اخلي د خپل علم نه رقم رقم خون دونه

مینه کې ځانونه برابر کړئ د پتنگ سره

تینگ اوسئ رلميانو د وطن له نام و ننگ سره

حق د خپل وطن زموږ په سر لکه د پور دی

گورئ هرې خواته چې حالت د دنیا نور دی

حق د خپل وطن په ژوندانه باندې ادا کړئ

نیک نومونه پرېږدئ په دنیا کې تر قیامت

دې شریفې خاورې نه ځانونه فدا کړئ

اوري په ناراست سړي همیش د خدای لعنت

توره د غیرت یارانو تینگه کړئ له ځنگ سره

تینگ اوسئ رلميانو د وطن له نام و ننگ سره

نوم د ننگ غیرت زموږ په هر طرف ته تللی دی

رب دې دا نیک نوم زموږ بدل نه کړي بل شان

وگورئ نن هر دولت ته کوم ځای ته ختلی دي

موږ لکه واره لا هیڅ خبر نه یو په ځان

زړه مې د شیرین وطن په مینه داغیدلی دی

خدایه ته حافظ اوسې د ټول افغانستان

سوال د ملنگ جان ستا په درگاه درنگ په درنگ سره

تینگ اوسئ زلميانو د وطن په نام و ننگ سره

دا فریاد په هر میدان زما په هر یو ورور دی

گورئ خړې خواته چې حالت د دنیا نو دی

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(تینگ اوسئ زلميانو)

تینگ اوسئ رلميانو د وطن له نام و ننگ سره
گورئ هرې خواته چې حالت د دنيا نور دی

تینگ اوسئ زلميانو په خپل دين او په اسلام
توره د پښتـون په برخه شوې له ازله

موږ او تاسې واره پښتانه ياستو په قام
پام کوئ چې نه شو خارجيانو ته خجله
تول په اتفاق دښمن نه واخلئ انتقام

داغ د دورنگۍ يارانو وباسئ له دله
زيب کوي پښتون په هر ميدان د تورې شرنگ سره
تینگ اوسئ رلميانو د وطن له نام و ننگ سره

خپلو کې گوندۍ يارانو موږ لره پيغور دی
گورئ هرې خواته چې حالت د دنيا نور دی
خپلو کې گوندۍ يارانو موږ د پاره زهر دی
ځکه هر طرف مو دښمنان دي لکه غرونه

موږ له گوندي او بغض هغو سره په کار دی
ولې په خپل کور به ماتو خپل مروندونه

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

غم او درد زموږ شريك دى تر قيامته

خداى دې نه راوړي پښتون كې جدا والې

پښتانه سره ټول يو وجود يادېږي

په هنر مو غو ځوي خلك اندامونه

په فريب د فريبكارو مه غولېږئ

زمانه كې دي ډير شوي غداران

د پردي جغ لاندې تيت سرمه ځغليږئ

يا خو نوم د پښتون مه پرېږدئ په ځان

حيا وكړئ خداى رسول نه وشرميږئ

خداى ليرلى شريعت دى هم قرآن

چې قانون د بيگانه باندې چلېږي

غواړي ورکړي پښتنو له رشوتونه

پښتنو ته رب ورکړى لوى همت دى

په ميدان كې چاته تيت نه شي كتلى

سربازي لور همته زموږ عادت دى

دا تعليم موږ په طفلى كې دى موندلى

چې دې خاورې ته چا سپك كړى نسبت دى

سور په وينو له ميدانه تېښتيدلى

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

هر پښتون لکه خوني زمري غوريږي

نه غوليږي د مکارو په مکرونه

چې لوی شوی وي د بل په نوکری کې

د پښتون سره دې نه سموي ځان

چې تر اوسه یې موږ شکی یو په پیری کې

دوی خو گرځي ځان ته نیسي مریدان

عاقبت به گرفتار شي په خواری کې

پښتانه به ورمعلوم کړي خپل ایمان

خو زما ملنگ جان زړه کې نه ځایيږي

چې کارغه اخلي د زرکي قدمونه

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(د زره افسوس)

نن زرگی مې د بفسوس په اور سوځېږي

چې گیدر کوي زمري باندې گواښونه

د کارغه سترگې د بازه نه شرمیږي

په همت سره راپورته شه پښتونه

نن زرگی زما ددې غمه کباب دی

چې سرح دد پښتنو پې کر بمبار

دا په کوم دین و مذهب په کوم کتاب دی

پې گناه مرگونه وشول وار په وار

دا پښتون ولې پې غم تللی په خواب دی

نن په یو سبا په بل دی دغه کار

ظالمان دخپله ظلمه نه دریږي

چې تر څو ورباندې تاو نه شي غوړونه

پښتنو ورورنو داځی ځای د غیرت دی

ملامو وترئ کار واخلي له یوالې

باقي ژوند زموږ دنیا کې خجالت دی

چې پردي په پښتنو کوي ناخوالې

(ملنګ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

يو موټی د زکات یم

بد خوا د خپل ملت به په بلا کې گرفتار کړم

له تندر ځنې زیات یم

زما په نارینتوب باندې قایل دی ټول جهان

اثبات ته رسیدلی

دا زه هغه پښتون یم چې مې کسب شجاعت دی

ښکاره لکه د لمر یم

شریت د آزادی باندې بدن زما صحت دی

په هر میدان کې بریم

زما مقابله ته بیا د چا وس او طاقت دی

مضبوط پولادي غریم

زما د تورې بریښ چې چا لیدلی په چشمان

په خپله یې ځان سیزلی

هست شوی او لوی شوی یم په دار کې د اسلام

په شرعه برابر یم

نه خم د بل قانون پسې نه یم د بل غلام

د پلار نیکه پسریم

آئینه دې مخ ته ونیسه لږ ځان ته وکره پام

له اصله دې خبر یم

د بل لاس باندې زجور شوی غولوې مسلمانان

استاد مې ستا لیدلی

اسونه نال کیدل چینځ ته ودریده دا خیال

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

نالبنده ما هم نال مه

نالبند ورته ويل ته د اس نه يې سيال

کم بخته خان سمبال مه

مه څوک بې تجربې وي د چيندڅې په مثال

ضرور به خان پايمال که

آخر به په تبۍ ورله مخ تور کړي ملنگ جان

را خوب يې دی ليدلی

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(پښتون زوی د بابا یم)

پښتون زوی د بابا یم ولایم په میدان

مضطوطه ملا ترلې

په لاره د قومیت کې به خپل ځان کره قربان

ما سر په لاس نیولی

په لاره د قومیت کې یمه تیر تر مال و سر

دا رسم د پښتون دی

په دغه لار که مړ شم دغه مرگ گنم بهتر

آزاد زموږ ژوندون دی

تمام پښتانه یو دي که په سمه دي که غر

پخوا نه دا تړون دی

وطن زموږ ناموس دی په ناموس وژنو خپل ځان

ما ځان په مرگ شمیرلی

ما سر په لاس نیولی د خپل قام نه به یې نثار کړم
د قام د سر خیرات یم

په نم د خپلو وینو به دا خپل وطن گلزار کړم

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

خپلو حقوقو د غوښتو ځنې آرام به نه شم

څو چې د تن وينې مې لاندې څڅيرلي نه وي

مقابلي ته يم حاضر له سروماله سره

زما ځواني ډول کوي له پښتنواله سره

تولې دنيا ته زه په ټينگ عزم خبر ورکوم

زه په پښتو او پښتنوالي باندې سر ورکوم

توپ طياره زما همت ته اهميت نه لري

خلک دغه چې يادوي ما ته خندا راځي

سنگر د نورو زما عزم ته طاقت نه لري

هر يو غليم مې په نظر لکه گيا راځي

توپ او تانکونه زما مخې ته قوت نه لري

نه په توپکو ماشينگنو څه پروا راځي

د قرباني ميدان ته ځم زه په تکاله سره

زما ځواني ډول کوي له پښتنواله سره

خپله سينه د ننگ ميدان کې لکه سپر ورکوم

زه په پښتو او پښتنوالي باندې سر ورکوم

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

ترلې ملا جنگ ته اته مليون زلميان لرمه

هر يو زلمی زما د يو لښکر ځواب کوي

د ولس مینونه شاته غم شریکان لرمه

غليم دې خوار شي چې زما مخ کې د باب کوي

ښه اهل کار ښه غمخواران او يوه مشران لرمه

هغه به غوره کړم چې دوی را ته خطاب کوي

غليمه کور دي نژدې مه کره له زواله سره

زما ځواني ډول کوي له پښتنواله سره

پر ځای د ډال تیغ د دښمن له خپل تتر ورکوم

زه په پښتو او پښتنوالې باندې سر ورکوم

که د صورت وینې مې توی شي په خدمت د وطن

دا به دنیا کې یو لوړ نوم او سعادت وي زما

قربان قربان مې دا ځواني شه زرکرت له وطن

خو د وطن د استقلال دې تر قیامت وي زما

خدایه نصیب مې کېږي ښه ښکلی شهادت د وطن

خپلو نیکو ته چې په گور کې مسرت وي زما

زه ملنګ جان به هله سیال شمه له سیاله سره

زما ځواني ډول کوي له پښتنواله سره

مبارکي به خپل پردې ته په بستر ورکوم

زه په پښتو او پښتنوالې باندې سر ورکوم

(ملنګ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(زما ځوانی ډول کوي)

زما ځوانی ډول کوي له پښتو نواله سره

زه په پښتو او پښتنوالي باندې سر ورکوم

زما يې خټه لمده کړې د غیرت په اوبو

بې همتي لازمه نه ده زما له شانه سره

د وطن مینه مې رودلې ده د مور په شورو

اوس يې خدمت ته يم حاضر له ټينګ ايمانه سره

د غیرت توره مې نيولې ده په خپلو اوږو

د سربازي ميدان له وړم توره له ځانه سره

روح مې په تن کې آسوده وي استقلاله سره

زما ځوانی ډول کوي له پښتو نواله سره

په ژوندانه کې چاته کله خپل سنگر ورکوم

زه په پښتو او پښتنوالي باندې سر ورکوم

په وينو رنگ وژلی خوښ يم خو غلام به نه شم

زما ارواح په ابتدا کې دا منلي نه دي

زه د وطن دښمن ته هيڅ لاس په سلام به نه شم

زما نيکونو هر گز ټيټ چا ته کتلي نه دي

(ملنګ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

له ما يې بل څوک ولې واخلي حقيقت غواړمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غواړمه
همت لرم بې همت نه یم خو نزاع نه غواړم
شور په دنیا نه غواړم
جگړه نه غواړم په دنیا کې امنیت غواړمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غواړمه
زلمیانو واورئ فریادونه د دردمن ملنگ جان
د لوغرن ملنگ جان

پښتنو تاسو نه یوالی او وحدت غواړمه
زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غواړمه

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(نوی موسم نوی بهار دی)

نوی موسم نوی بهار دی

سینې می وسپړل گلونه

رانه جداد مینې یار دی

ځکه مې ځي په مخ رودونه

دا لباسي زلمي به څه کرم

چې ډول یې غیرت یې نه وي

خپل پیغلټوب به پرې ورنه کرم

چې ډول یې وي غیرت یې نه وي

تن مې هغه زلمي نه څار دی

چې کړي وطن ته خدمتونه

کېږي شملې دي ډیرې ډیرې

په چا مې سترگې نه خوړیږي

زما د زړه لالی دی چیرې

په چا مې سترگې نه خوړیږي

په کندو ناست را ته اغیار دی

ورو ورو کوي اشار تونه

سبا اتبار دی ورله ځمه

د شهیدانو په مزار کې

غنچه د گلو پرې شیندمه

د شهیدانو په مزار کې

د دوی په وطن ایښي سرونه

د غم سرود را ته غږیږي

زه ملنگ جان غم له پیدایم

د غم سندرې نه خلاصیږي

زه ملنگ جان غم له پیدایم

زلمیانو لږ همت په کار دی

تنگ کړو د ښځو پیغورونه

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(څه غواړم؟)

زه په دنيا کې د دنيا نه عدالت غواړمه

زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غواړمه

د خدای د پاره وکړئ غور مسلمان پښتون یم

کله با ایمان پښتون یم

دا گناه نه ده چې خپل ملک او شریعت غواړمه

زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غواړمه

د بل بارونه په دنيا کې خو ډنگر چلوي

نه چې بشر چلوی

زه څاروی نه یم پر دو پیتو نه نفرت غواړمه

زوی د انسان یم په ریښتیا انسانیت غواړمه

ځمکه د خدای ده په کې برخه هر یو قام لري

هر څوک خپل سام لري

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(ځوانې ښځې)

ځوانې ښځې ته چـ و نه وايي ترور

هغه دم به دې برباد کـ پلار او مور

هر سبا به دروازه کـ درته ناست وي

چې وانه خلـ نادیده سـ پري نه پور

بې گناه وهل به خوري آزار به يې ستاوي

که دې ورکړه په بدل کې لور او خـ

کيناستی د هغو وکـ ملنگ جانه

چې دې سم وي په کنډه ورسـ زور

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(ورځ می شوه)

ورځ می شوه په انتظار شپه په سودا
ورځ کې هغه ږړوی مې شپه کې دا
لږ خو وخت د کړارۍ زما معلوم کړه
دا خو نه کېږي چې تل تـر تل ږړا
ستا په خوښه که ږړم باري خیر دی
مگر نه د رقیبانو په سـ
ستا په در کې چې غماز تور مخ ښکاره شي
لکه څوک چې په مسجد ویني تر سا
ستا په سر باندې ما کور او کلی پریښود
د مجنون په شاني گرځم په صحـرا
ستا په سر باندې ما ټول اقربا پریښول
په کـم بختـه ما وره ته د اقربا
یاره زه ملنگ جان ستا مینې احتیاج کړم
گنه ما کله احتیاج کاوه د چـ

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(زړه مې غواړي)

زړه مې غـواړي د گلـونو په گلشن کې
لاس دې نه وي د اغـيار د يار لمـنن کې
په سـرو وينو مې د پلار سره سره گلـونه
رژل کيـږي نن په پـښـو د زاغ زغنکې
دا اثر د بې ننگـۍ نه دی نو څه دی
چې کوروال کې شي پردي د پلار مسکن کې
چې ښکاره يې درته ووايم پښتـونه
له دې ژونده پيچيده ښه يې په کفن کـې
تاسي راشيئ ما قانع کـړئ منصفانو!
که خلاف د ملنګ جان وي په سخن کې

(ملنګ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(ما ژړل)

ته د ناز په خوب ويـښـده وې ما ژړل
ته بې غـمـه آسـوده وې ما ژړل
ستا د مخ او د سپـوږمۍ مقابـله وه
ته په مخ ترې آزمـوده وې ما ژړل
ستا د زلفـو خوشبويي جوړ ليونى كړم
ته په عطـرو كې لمـده وې ما ژړل
ما درخواست د يوې خولـې درځنې وكړ
را ته بـنـكـاري آزرده وې ما ژړل
وچ بالـبـت زما په اوښكو بانـدې لوند شو
ته په ناز كـې پرورده وې ما ژړل
دا زما ملنګ جان برخـه كړيدل دي
ته لـه نازه پـرـخنده وې ما ژړل

(ملنګ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وكړي

(که په حال زما)

که په حال زما خبر تمام جهان شي

تول عالم به په فریاد او په سوران شي

لکه زه چې داسې زیر زینښلی گرځم

هر بشر به داسې زیر لکه زعفران شي

زه رتلی معشوقو یم نه رغیږم

که عالم را ته د خیرمې حکمیان شي

که څوک ما منع کوي د یار له دره

د ماهي په وچې څه رنگه گذران شي

تسلای زما د سوي زرگي داده

یو ځل کله به ښکاره د یار چشمان شي

د یار مخ ته منتظر زه ملنگ جان یم

چی زما د خوږ زرگي بورې درمان شي

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(یار گرم نه دی)

ما په خپله ځان سیزلی یار گرم نه دی
په خپل لاس مې زړه بایلی یار گرم نه دی
ما چې زړه په خپل لاس ورکړ خپل حبیب ته
که یې ساتلی که یې داغلی یار گرم نه دی
د عاشق زړه د معشوق د لاس مننه ده
که یې بوی کړي که خولې یار گرم نه دی
هر عاشق د معشوقه د در غلام وي
که یې شړلی که یې بللی یار گرم نه دی
لکه مار هسي په ما یې گوزار وکړ
ما په خپله مار ساتلی یار گرم نه دی
یار گرم نه دی یار گرم نه دی ملنگ جانه
چې تا نه و پیژندلی یار گرم نه دی

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(وطن جوړوو)

موږ پښتانه يو ســــازو باز د خپل وطن جوړو
کلي په کلي کور په کور ښکلی گلشن جوړو
دغه وطن موږ ته د پلار نيکه ميراث پاتې دی
سروونه خپل پرې ورکوو تری نه چمن جوړوو
دغه وطن زموږ او ستاسې معشوقه ده وروڼو
راځی چی خپله معشوقه ښه په فیشن جوړوو
موږ يو زلمیــــان د پښتنو دا اتفاق دی زموږ
خپل د وطن په نام و ننگ خاورې خپل تن جوړوو
هغه دښمن چې کوږ نظر کوي زموږ هیواد ته
توتې توتې زړې زړې هغه دښمــــن جوړوو
زه ملنګ جان که قربانــــي شومه په لار د وطن
یمه خوشحال ځان ته د سرو زرو کفن جوړوو

(ملنګ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(ملنگ شم)

زه چې راخلمه کچکول او ستا ملنگ شم
نو هغه ساعت به تیر تیر نام و ننگ شم
نام و ننگ به وي هغه خای را نه پاتې
په کوم خای کې چې زه ستا په تومت رنگ شم
پروا نشته که دنیا را پوري خاندې
ماشوم نه یم چې نور و خاندې زه تنگ شم
ستا په عشق کې که ستی شمه په اور کې
فخر کاندېم که زه یاد لکه پتنگ شم
ما چې عزم ستا د سپین رخسار دی کړی
وا به نه ورم که په وینو کې رنگ رنگ شم
په شاتل د میرنیو بد نامی ده
اوس به زه ملنگ جان څرنگه په څنگ شم

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(تو لعنت په هغه چا شه)

تو لعنت په هغه چا شه چې په قام سوداگري کا
د پنځو پیسودپاره د اغیــارو نوکــري کا
بله نشته هســي لــويه مرتبه لــه آزادي نه
چې مې واك د بل په لاس وي په دې څه كه افسري کا
خدایه هســي زوی لوی نه كړې د پښتون په كورنۍ کې
چې له ننگه بې خبر وي او دښمن پرې باداري کا
هغه سر به بختور وي چې د قام مخكې شي خاورې
ځكه كام يې پس له مــرگه په مزار جمع اوري کا
قربانيږه ملنگ جانه د هغو خلكو لــه زړونه
چې د قام له مينې ډك وي د هيواد خپل غمخوري کا

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وكړي

(هغه څوك چې وي پښتون)

هغه څوك چې وي پښتون دورنگي نه كا
حقيقت دى باز د زاغ هم—رنگي نه كا
كه اوبو په ځاى شوده، د غوښې كوچ خوري
خسكي چرگ به ځان چرگ كولنگى نه كا
چې د ننگ تى پې رودلى وي له م—وره
هغه زوى به هيڅ كله بـې ننگي نه كا
كه په سړيې درنو—تـورو باران وي
هغه زړه چې دپښتون وي تنگـي نه كا
ملنگ جان د آزادۍ د لار مـلنگ دى
دريال—ه پاره هيڅ مـلنگي نه كا

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وكړي

(چې ټی ننگ او ټی پښتو وي)

چې ټی ننگ او ټی پښتو وي پښتون نه دی
چې د قوم په شرمیدو وي پښتون نه دی
پښتون هغه دی چې غم د تمام قوم خوري
چې د ځان په جگیدو وي پښتون نه دی
د پښتون نظر مدام په ننگ و نام وي
چې نظریې په پیسو وي پښتون نه دی
پښتون هرکله طالب د خپل شرف دی
چې طالب د سپینو سرو وي پښتون نه دی
پښتون تل په خپله ژبه ټینگ ولاړ وي
چې په دروغ یې گفتگو وي پښتون نه دی
پښتون نشي باداري دچامنلی
چې اختیار یې د پردو وي پښتون نه دی
په نصیب د ملنګ جان دغه مسرې شوې
چې خپه په دې مسرو وي پښتون نه دی

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي

(څه ملامت دي)

مشران چې گونديمار شي نو كشران څه ملامت
دي

سپين ږيري چې نا اهل شي هلکان څه
ملامت دي

د پوهو عالم انوپه منځو کې چې
نفاق وي

ناپوهه بهس واده شوهگان څه
لامت دي

چې زړه د ناصحانو وي دك شوی له
حسد نه

ويناكې تائير نه وی سامعان څه
ملامت دي

کونښن چې یو پښتون د بل پښتون د بـري
نه کا

په دې کار کې پردي او گاونديان څه
ملامت دي

بيناخلک چې مخ شي د نفاق په
گرنگونو

گيله وکړم له چا نه حافظان څه
ملامت دي

رېښتني پښتانه لوی خادمان اوسليم
زړونه

دا ټول چې یو شان نه وي ملنگان څه
ملامت دي

رېښتيا وينا دې وکړه خدای دې خير کړي ملنگ
جانه

که هر څه درته پيښ شوو ستا ياران څه
ملامت دي ؟

(نه پوهيږم)

نه پوهيږم چې زه يار يم که اغيار يم
په عالم کې ليونی يم که هوښيار يم
که هزار د صداقت بنياد قايم کړم
په ميدان د نمايش کې خيانتکار يم
نه د چاڅنې څه غواړم نه څه وایم
پر ناحق د يو او بل زير فشار يم
که څوک ما نيسي په رسم او په رواج کې
زه له عشق ه هومره کله لا وزگار يم
خدای د مينې په رياست کې ملازم کړم
کار تقدير کړي نو زه ځله گنهگار يم
د تقدير په رسي بند زه ملنگ جان يم
نه مجنون، نه ليونی او نه باد ساري يم

(ملنگ جان)

مسلمانانو اتفاق او اتحاد وکړي